

kendeligt Løfte om at gaa over til en Indkomstskat, men uagtet der er forløbet en hel Menneskealder siden, staa vi akkurat paa samme Grundlag, medens Forholdene jo i øvrigt i høj Grad have udviklet sig til Ugunst for Hartkornet. Jeg skal tillade mig at nævne nogle enkelte Eksempler paa, hvorledes den nuværende Beskatningsmaade virker, og da navnlig dvæle et Øjeblik ved de 6 Handelspladser og ganske specielt ved Frederiksberg, som efterhaanden er bleven en ganske overordentlig stor Byrde for Københavns Amts Hartkorn. Der staa i Landkommunallovens § 50, at indtil en Tredjedel af det Beløb, som skal udskrives paa Hartkornet i en Amtsraadskreds, kan lignedes paa de under Amtsraadskredsen hørende Kommuner, og saa staa der senere hen, at Fordelingen paa Kommunerne fastsættes saaledes, at Halvdelen af denne Tredjedel lignedes paa Kommunernes Hartkorn, en Fjerdedel efter Folkemængden ved sidste Folketælling og en Fjerdedel efter Amtsraadets Skøn, det vil sige, at $\frac{10}{12}$ af det, som kan lignedes paa Kommunerne, udredes af Hartkornet. Deraf følger, at en Kommune som Frederiksberg, der saa godt som fuldstændig mangler den væsentligste Basis for denne Paaligning, Hartkornet, kommer til at udrede ganske forsvindende lidt i Sammenligning med, hvad Landkommunerne maa udrede. Jeg skal som Eksempel nævne, at de 10 Kommuner, der findes i Københavns Amts søndre Birk, tilsammen udrede 172,000 Kr. til Amtsfonden, medens Frederiksberg kun udrede 43,000 Kr., hvilket med andre Ord vil sige, at skønt Frederiksberg har 4 Gange saa mange Indbyggere som disse 10 Landkommuner tilsammen, udrede den kun $\frac{1}{4}$ af, hvad Landkommunerne udrede. Og hvis man vil se dette Forhold i en anden Belysning, hvorledes det fordeler sig pr. Individ, udrede Frederiksberg 77 Øre pr. Individ, medens Landkommunerne udrede 11 Kr. 61 Øre pr. Individ. Jeg skulde synes, at det er saa haandgribelig urimeligt, at dette Forhold nok kunde trænge til at ses lidt efter i Sømmene. Og vender man sig saa til de Fordele, som Handelspladserne og navnlig Frederiksberg have af Fællesskabet med Københavns Amt, indtræder der det omvendte Forhold. Frederiksberg har væsentlig Fordelene, medens Landkommunerne have det meste af Byrderne. Jeg skal tillade mig med nogle Tal at vise, hvorledes Frederiksberg profiterer af dette Fællesskab, idet jeg skal fremdrage nogle enkelte Poster. Delinkventomkostningerne falde med 12,532 Kr.

paa Frederiksberg, Ting- og Arresthuse samt Lønning til Retsvidnerne andrage 3,053 Kr., Lønninger til Politibetjente og Assistenten 5,050 Kr., Udgifter til hjemløse trængendes Forsørgelse 9,130 Kr. Jeg skal i Forbigaaende bemærke, at denne Opgørelse stammer fra 1895, og jeg tvivler ikke om, at disse Poster nu maa regnes adskilligt højere, navnlig har jeg fuld Visshed for, at særlig denne Post, hjemløses Forsørgelse, er stegen ganske betydeligt siden 1895. — Det høje Ting vil altsaa se, at Frederiksberg paa denne enkelte Konto (Justits-, Politi og Fattigvæsenet) har indvundet $\frac{3}{4}$ af hele det Bidrag, den yder til Amtsrepartitionsfonden. Og tager man en anden Udgiftspost, nemlig Sygehuset, er det ogsaa her Frederiksberg, der har Fordelene, og Landkommunerne, der maa betale Omkostningerne. Der har i 1895 været 46,572 Sygedage paa Københavns Amts Sygehus, og af disse har Frederiksberg haft 21,776, altsaa tæt op mod Halvdelen af samtlige Sygedage. Naar man nu ved, at hver Sygedag koster Amtsfonden c. 1,50 Øre, betyder det, at Frederiksberg paa denne Konto har kostet 32,000 Kr., hvilket lagt til de 30,000 fra før giver 62,000 Kr., medens den kun betaler 43,000. Altsaa alene paa disse 2 Konti har Frederiksberg en Nettogevinst af omtrent 20,000 Kr. Deraf følger fremdeles, at Frederiksberg Kommune ikke bidrager med en eneste Øre til alle de andre store Fællesanliggender, dem lader man Hartkornet alene betale. Som saadanne Udgifter skal jeg nævne forskellige Medicinal-Udgifter 12,900 Kr., Polititudgifter 7,000 Kr., Amtsskolefonden 13,000 Kr., Vejvæsenet 143,000 Kr., Sessionsvæsenet 1,300 Kr., Udgifterne ved Amtsraadet 7,200 Kr., Renter og Afdrag paa Gæld 35,700 Kr., til almennyttige offentlige Foranstaltninger 9,100 Kr. Til alt dette bidrager Frederiksberg ikke en eneste Øre. Der er desuden et 3dje Punkt, hvor Frederiksberg har ganske overordentlig stor Fordel af Fællesskabet, nemlig Lærerpensionerne, der paahvile Amtsfonden. Frederiksberg kan derfor bruge sine Læreres bedste Arbejds-kraft, og naar den Tid kommer, da de skulle have Pension, kan man skyde hele Historien fra sig og sige: Det vedkommer slet ikke Kommunen, det er Hartkornet, der skal forsørge disse Lærere i deres Alderdom, og det spiller ikke saa ringe en Rolle, naar man ved, at Frederiksberg Kommune i 1858, altsaa faa Aar, før Kommunalloven kom, kun havde 2 fast ansatte Lærere, medens den i 1895 havde 113 fast